

opusdei.org

Benedikt XVI i det heliga Landet

Påven Benedikt XVI:s predikan vid Mässan i Nasaret.

2009-05-22

**PREDIKAN VID MÄSSAN I
NASARET Torsdag den 14 maj 2009**

Kära bröder och systrar!

Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp (Kol 3:15). Med dessa ord av aposteln Paulus hälsar jag alla med tillgivenhet i Herren. Jag

gläder mig över att ha kommit till Nasaret, denna välsignade plats för Bebådelsens mysterium, den plats som bevittnade de fördolda år då Kristus växte till i vishet, ålder och nåd (jfr Luk 2:52).

Jag tackar ärkebiskop Elia Chacour för de vänliga välkomstorden, och omfamnar med fridens tecken mina bröder biskopar, präster, ordensmedlemmar och alla Galiléens troende, som i skilda riter och traditioner ger uttryck för universaliteten i Kristi Kyrka. Jag vill särskilt tacka alla som har gjort denna gudstjänst möjlig, särskilt dem som varit involverade i planeringen och byggandet av denna nya arena med dess magnifika panorama.

Här i Jesu, Marias och Josefs stad har vi samlats för att markera avslutningen på Familjens År som firats av Kyrkan i det Heliga Landet. Som ett lovande tecken för framtiden

ska jag välsigna den första stenen till ett internationellt Familjecenter, som ska byggas i Nasaret. Låt oss be att det kommer att främja ett starkt familjeliv i denna region, erbjuda stöd och hjälp till familjer var de än lever och uppmuntra dem i deras oersättliga uppgift i samhället.

Dessutom är det mitt hopp att denna etapp på min pilgrimsresa drar hela Kyrkans uppmärksamhet till denna stad Nasaret.

Vi behöver alla, som Påven Paul VI sade, återvända till Nasaret för att ständigt på nytt meditera över tystnaden och kärleken i den Heliga Familjen, förebilden för varje kristet familjeliv. Här, efter Marias, Josefs och Jesu exempel, kan vi nå fram till att ännu mera uppskatta familjens helighet, som i Guds plan grundar sig på den livslånga troheten mellan en man och en kvinna, helgad av det

äktenskapliga förbundet och öppen för Guds gåva i nya människoliv.

Hur mycket behöver inte vår tids män och kvinnor på nytt ta till sig denna fundamentala sanning som är samhällets bas, och hur viktigt är inte äkta pars vittnesbörd för att skapa mogna samveten och bygga upp kärlekens kultur!

I dagens första läsning hämtad från *Jesus Syraks Vishet* presenterar Guds ord familjen som vishetens första skola, en skola som fostrar sina medlemmar i att öva de dygder som leder till äkta lycka och varaktig tillfredsställelse. I den gudomliga planen för familjen bär makens och hustruns kärlek frukt i nya liv, och finner dagligt uttryck i föräldrarnas kärleksfulla ansträngningar att ge sina barn en helgjuten mänsklig och andlig fostran.

Varje person i familjen, antingen det gäller det minsta barnet eller den

äldsta föräldern behandlas för vad han eller hon är i sig själv och inte bara betraktas som ett medel för andra ändamål. Här börjar vi se något av familjens väsentliga roll, som den första byggstenen i ett samhälle som är väl ordnat och välkomnande. Vi kan dessutom komma fram till att uppskatta, inom det vidare samhället, statens roll att stödja familjerna i deras fostrande uppgift, att skydda familjen som institution och dess naturliga rättigheter, vilka innebär att se till att alla familjer kan leva och utvecklas på värdiga villkor.

I Kolosserbrevet talar aposteln Paulus instinktivt om familjen, när han försöker illustrera de dygder som bygger upp ”den enda kroppen” som är Kyrkan.

Som ”*Guds utvalda, heliga och älskade*”, är vi kallade att leva i harmoni och frid med varandra och

framför allt visa storsinnet och förlåtelse, med kärleken som fullkomlighetens främsta band (jfr Kol 3:12-14). Liksom kärleken mellan man och kvinna i det äktenskapliga förbundet av nåden upphöjs till att bli delaktiga av och ett uttryck för Kristi och Kyrkans kärlek (jfr Ef 5:32), så blir också familjen som bygger på kärleken kallad för "huskyrka", en plats för tro, bön och kärleksfull omtanke för det som är sant och varaktigt gott för var och en av dess egna medlemmar.

Medan vi begrundar allt detta i Bebådelsens stad är det naturligt att vår tanke går till Maria, "full av nåd", den Heliga Familjens Moder och vår Moder.

Nasaret påminner oss om plikten att erkänna och respektera den värdighet och det uppdrag som Gud gett åt kvinnorna som deras särskilda karismer och talanger.

Både som familjemödrar, som en vital närvaro i arbetslivet och i samhällets institutioner, eller i den särskilda kallelsen att följa Herren enligt kyskhetens, fattigdomens och lydnadens evangeliska råd, har kvinnorna en oumbärlig roll i att skapa denna ”mänskliga ekologi” (jfr Centesimus annus, 39) som världen, och även denna jord har ett så trängande behov av: en miljö där barnen lär sig att älska och uppskatta andra, att vara ärliga och respektfulla gentemot alla, att öva barmhärtighetens och förlåtelsens dygder.

Här tänker vi på den helige Josef, den rättfärdige, som Gud gjorde till överhuvud för sitt hus. Av Josefs starka och faderliga exempel lärde sig Jesus den manliga fromhetens dygder, att stå vid sitt ord, leva ett helgjutet liv, arbeta hårt. I timmermannen från Nasaret kunde han se hur auktoritet som ställs i

kärlekens tjänst bär oändligt mycket mera frukt än makt som försöker dominera.

Vilket stort behov vår värld har av exemplet, ledningen och den lugna styrkan hos män som Josef!

Slutligen, när vi betraktar den Heliga Familjen i Nasaret, vänder vi blicken till Jesus som barn, som i Marias och Josefs hem växte i vishet och kunskap, till den dag då han började sin offentliga verksamhet. Här skulle jag vilja rikta en speciell tanke till de unga som är här. Andra

Vatikankonciliet lär att barn har en särskild roll för att få sina föräldrar att växa i helighet (jfr *Gaudium et spes*, 48). Jag ber er att tänka över detta och att låta Jesu exempel leda er inte bara till att visa respekt för era föräldrar utan också att hjälpa dem att fullständigare upptäcka kärleken som ger vårt liv dess fulla mening. I den Heliga Familjen i

Nasaret var det Jesus som lärde Maria och Josef något om hur stor Guds, hans himmelske Faders kärlek är, han som är den yttersta källan till all kärlek, *Fadern efter vilken allt vad fader heter i himlen och på jorden har sitt namn* (jfr Ef 3: 14-15). Kära vänner, i Mässans kollektbön idag bad vi Fadern ”hjälpa oss leva som den Heliga Familjen, förenade i respekt och kärlek”. Låt oss förnya vårt engagemang att vara en surdeg av respekt och kärlek i den värld som omger oss.

Branta Berget i Nasaret påminner oss, liksom det påmint generationer av pilgrimer, att Herrens budskap ibland gav upphov till motsägelser och konflikter med åhörarna. Tyvärr, som världen vet, har Nasaret upplevt spänningar under senare år som skadat relationerna mellan de kristna och de muslimska gemenskaperna. Jag inbjuder personer av god vilja på båda sidor

att reparera den skada som
åstadkommits, och i trohet till den
gemensamma tron på en enda Gud,
den mänskliga familjens Fader, att
verka för att bygga broar och finna
medel för fredlig samexistens. Må
var och en tillbakavisa hatets och
fördomens destruktiva makt som
dödar den mänskliga själen innan
den dödar kroppen!

Låt mig sluta med ett ord av
tacksamhet och beröm till dem som
verkar för att ge Guds kärlek till
barnen i denna stad och för att fostra
de kommande generationerna på
fredens väg. Jag tänker särskilt på de
lokala kyrkornas ansträngningar,
särskilt i skolor och i karitativa
institutioner, för att riva ner murar
och för att vara utvecklande platser
för möten, för dialog, för försoning
och solidaritet. Jag uppmuntrar
präster, ordensfolk, kateketer och
lärare som engagerar sig med
föräldrarna och alla som ägnar sig åt

våra barns bästa, att vara uthålliga i vittnesbördet om evangeliet, att ha tilltro till det godas triumf och till sanningen, och att lita på att Gud ska ge växtkraft åt varje initiativ ägnat åt att utbreda hans rike av helighet, solidaritet, rättvisa och fred.

Samtidigt erkänner jag med tacksamhet den solidaritet som så många av våra bröder och systrar i hela världen visar gentemot de troende i det Heliga Landet och stöder de berömvärda programmen och aktiviteterna i Catholic Near East Welfare Association (Katolska Föreningen för Främre Orientens Välfärd).

”Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38). Må Bebådelsens Jungfru, som modigt öppnar sitt hjärta för Guds hemlighetsfulla plan och blir Moder till alla troende, leda oss och uppehålla oss med sin bön. Må hon för oss och för våra familjer utverka nåden att öppna våra öron

för det Herrens ord som har makt att bygga upp (jfr Apg 20:32), att inspirera till modiga beslut och leda våra steg på fredens väg”.

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/benedikt-xvi-i-det-heliga-landet/>
(2026-03-30)